מגזין האופנה ועיצוב הפנים של ישראל
GO style
קבלו מתנה לשנה החדשה
סט הלבשה תחתונה של
TOMMY HILFIGER
במתנה ברכישה מעל ₪500
פרטים בעמ' 19
רומן עם נשים,
גברים ובלי הגדרות,
תלתלים פרועים
ללא החלקות,
וטרנינגים במקום שמלות
רשימת המאסט
האב של הבסטיז
שלומית מלכה
ודר זוזובסקי
+ ה־BFFs בהפקת
איפור טרנדית ממוצרי
SUPER-PHARM
beauty
Must Have
בשנת 2020:
תלבשי בגדי ספורט ממותגים ★ תשתי קולגן ★ תמחזרי בגדים
ורהיטים ★ תשימי תוספות שיער ★ תצלמי את הבית לאינסטה
★ תלמדי לסנן מידע ★ תשכחי מרזון, תוסיפי שריר
כך תיראה השנה החדשה שלך
גיליון 181 | ינואר 2020 | 25.00 ש"ח
(מחיר ללא מע"מ 21.40 ש"ח)

MustHave

עיצוב ביופילי (עם טוויסט חברתי)

חומרים טבעיים, גוני אדמה ושילוב של צמחייה הם עקרונות חשובים ליצירת תחושה של חיבור לטבע, אבל מי שרוצה לדאוג לסביבה באמת יעדיף ללכת על מיחדוש: עיצוב מחדש של חומרים שהיו בדרכם להפוך לאשפה. זה בדיוק מה שעושים המעצבים המוכשרים של Molet עם משטחי עץ תעשייתיים, שמהם הם בונים רהיטים חדשים. ולא רק בונים, הם גם מעבירים סדנאות שבהן המשתתפים בונים רהיטים בעצמם, ובמקרים רבים תורמים אותם למי שצריך. בשלוש מילים: הטוב מכל העולמות

מאיה יופה | צילום: אלה סוורדלוב קרן

אז המשבר האקלימי משתולל, המודעות לנושא עולה והצורך בקיימות תופס מקום מכובד ומוצדק בשיח העולמי. תחום העיצוב נרתם בלהט לנושא, וברבים מהמקרים מצליח לשלב את הרעיון האקולוגי עם ערכים חברתיים וקידום של אוכלוסיות מוחלשות. אחד הפרויקטים ששווה להכיר נקרא Molet (קיצור של Modulate your Palette), סטודיו לבנייה במשטחי עץ שסיימו את חייהם בתעשייה והיו הופכים לאשפה, אלמלא נגשו בדרך בכמה מעצבים בעלי חזון. הסיפור של מולט מתחיל בבואנוס איירס הרחוקה, שם נהג האדריכל **ארי ליברסון** להיפגש עם חברים בימי שבת לערבים שכללו אסאדו, בירה וקצת עבודה עם הידיים. במהלך אותם ערבים יצרו ליברסון וחבריו

כמה אבי טיפוס לריהוט ממשטחי עץ, שמטרתם העיקרית הייתה פאן. במאי 2013 עלה ליברסון עם משפחתו לישראל, ולאחר כמה חודשים נפגש האדריכל הארגנטינאי עם המעצב התעשייתי **אלי סער**. הקליק, מספר סער, היה מיידי: שניהם הוקסמו מהפשטות שבה ניתן לבנות רהיט פונקציונלי מפירוק והרכבה של כמה קרשים ממשטח עץ.

"הצעתי לו שיעביר את הידע שלו בסדנה", מספר סער. "עזרתי לו לארגן את הסדנה הראשונה אי פעם של מולט בסטודיה שהייתה בזמנו בשכונת נגה בתל אביב, ובמקביל ארי הצטרף למתחם היסטודיוס, סדנה וסטודיו שיתופי של מעצבים בוגרי המכון הטכנולוגי חולון. אחר כך חברנו שנינו למעצב התעשייתי **אסף עציון** ויחד הקמנו את סטודיו DALE לעיצוב מסחרי. לצד זה, הסדנאות של מולט פשוט התגלגלו מפה לאוזן. זה היה משהו שעשינו לחלוטין בשביל הכיף, עם קצת כסף כיס".

ככה עברו שנה־שנתיים, ואז, בשנת 2015, הבחינו שלושת המעצבים בעלייה בביקוש לסדנאות. יותר ויותר אנשים פנו אליהם וביקשו לעבוד עם הידיים, ליצור ולעצב בעצמם. סער, עציון וליברסון מחליטים להגדיל את המיזם, מפתחים פורמטים נוספים של סדנאות ומעצבים מוצרים חדשים. "פחות או יותר כבר בסדנה הראשונה הבנו שיש פוטנציאל", מספר סער. "אבל לא כל כך ידענו להגדיר אותו במילים או לעשות צעדים למימוש שלו. האנרגיות היו מטורפות. היה תענוג להסתכל על משתתפי הסדנה שבפעם הראשונה בחייהם עיצבו ויצרו רהיט משלהם מאפס".

ובמקביל המשכתם לעבוד בסטודיו DALE!

"שיתוף הפעולה המקצועי שלנו במסגרת DALE התחיל לפני ההחלטה להפוך את מולט לעסק העיקרי שלנו. במהלך שלוש השנים האחרונות עשינו מעבר מחשבתי ופיזי מסטודיו לעיצוב פנים מסחרי לסטודיו לעיצוב בעץ ממוחזר. DALE בעצם נבלע בתוך מולט, והיום אחת הזרועות של הפעילות היא זרוע

החצר של מולט האוס. למעלה: מבט מהרחוב

מתי בפעם האחרונה בנית משהו בשביל מישהו?

דניאל פסו השתתפה בסדנה של מולט וחזרה מצוידת באדנית מעשה ידיה (שעברה לבית של אחותה כפיצוי על תקרית עם שמלה פרחונית). אל תשאלו ובכמה תובנות חשובות

כבר תקופה ארוכה שאני משוועת למשהו שיעזור לי להתנתק מהסמארטפון ליותר מכמה דקות (גם אתן מתקלחות ומשלימות פערים בשיחה קולית עם הבסטי?) וליצור בידיים משהו שהוא לא פוסט מושקע לאינסטגרם. באחד הערבים, בזמן שגללתי את עצמי לשינה, נתקלתי בסטורי של חברה טובה שצולם במקום שנראה כמו נגרייה, מנסרת וקודחת ולבסוף מציגה רהיט פרי ידה. לאחר בירור גיליתי שהיא בנתה את יצירת המופת שלה במולט, שם היא ממונה על התחום החברתי־התנדבותי, ובעצם מתווכת בין ארגונים הזקוקים לרהיטים כאלו ואחרים לבין אנשים שרוצים להשקיע מזמנם ולבנות להם אותם. כך, למעשה, היא הצליחה לקשר בין משפחה שחיפשה דרך מיוחדת לחגוג את בת המצווה של הבת הצעירה לבין ארגון של ילדי פליטים שהיו זקוקים לכוננית ספרים חדשה.

כששמעתי על הקסם הזה ידעתי אוטומטית שאני חייבת לנסות גם, ובדיוק מופתי הייתה לי גם סיבה ליצור רהיט מתנה אחרי ששאלתי בלי רשות שמלה מאחותי הקטנה בדיוק ביום שבו היא תכננה ללבוש אותה לראשונה. אדנית תמורת שמלה פרחונית? נשמע לי כמו מנחת הפיוס המושלמת. קמתי בבוקר הסדנה בהתרגשות וחשש קל, כי מי יודע איזה אאוטפיט לובשים לסדנת נגרות?! והגעתי לסטודיו שממוקם בשוק הפשפשים ביפו.

דניאל והאדנית. הידעתן? מברגה ומקדחה זה לא אותו הדבר

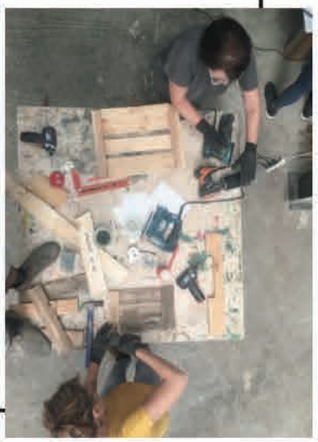

החלל עצמו מואר ומלא ברהיטים מקסימים המסודרים לפי רמת מורכבותם להכנה, בהתאם לכמות הזמן והאמביציה שעומדים לרשותכן. כשנכנסים לאזור העבודה מגלים המון משטחי עץ ממוחזרים, כלי עבודה ושולחנות עבודה משותפים, שסביבם עובדים יחד עד כשלושה משתתפים. בתחילת היום מחליטים על ההרהיט שרוצים לבנות, ובעזרת אחד מחברי הצוות החביבים מתכננים אותו על הנייר, פורטים את שלבי הבנייה ואז מתחילים במלאכת איסוף הקרשים, סטייל כיתה ה' בל"ג בעומר.

במהלך היום הופתעתי מספר פעמים. זה התחיל בגילוי המסעיר שמברגה ומקדחה זה לא אותו הדבר, המשיך כששמתי לב לרוב הנשי המוחלט ששרר במקום (yes we can!), אבל ההלם המוחלט קרה כשהבנתי שאני אשכרה צריכה לבנות את האדנית העצומה הזו שבחרתי לי בתחילת היום, לבד. כלומר, בלי אף עזרה למעט הכוונה מצוות המדריכים. ולא, לעיני כלבלב והצעות שוחד אין כאן מקום.

במשך חמש השעות שביליתי שם חוויתי את כל קשת הרגשות: חשש כשעשיתי היכרות עם כלי העבודה השונים, תסכול כשגיליתי שאני צריכה לנסר כל אחד מ־24 העצים שסחבתי לפינת העבודה וסיפוק כשגיליתי את חברו הטוב ביותר של הנגר – המשייפת. בסופו של היום הארוך יצאתי מצוידת באדנית מרהיבה בגובה מטר ועשרים ובכמה תובנות חשובות:

1. אנחנו חיים בעולם מלא גירויים, ואין כמו עבודה פיזית ויצירתית כדי להחזיר קצת פוקוס ולמלא מצברים.
2. אין דבר מספק יותר מלהכין משהו במו ידייך. אולי רק להכין משהו במו ידייך ולהעניק אותו למישהו אחר.
3. לעשות פן יום לפני סדנת נגרות זה ביג מיסטייק, היוג'.

האדריכלות והעיצוב. שם אנחנו מעצבים ומתכננים פרויקטים בקני מידה משתנים על טהרת העץ המומחה. הקו שהנחה אותנו ב־DALE, בדיוק כמו במולט, הוא עיצוב פונקציונלי, ישיר וכן. היום האתגר מעניין יותר כי אנחנו משתדלים לעבוד כמה שיותר עם עץ ממוחזר בשילוב של חומרים בסיסיים כמו מתכת וזכוכית".

הפעילות במולט הלכה וגדלה, והשלושה הבינו שהם זקוקים לחלל גדול יותר, שיאפשר להם לענות לדרישה לסדנאות עם יותר משתתפים. "החלל הנוכחי - 'מולט האוס' שמו - נפתח במרץ 2018, אחרי שלושה חודשי שיפוץ אינטנסיביים", מספר סער. "זה בעצם פרויקט ה־DIY הכי גדול שעשינו עד היום. המולט האוס הוא בית לעיצוב וקיימות שהלב שלו זה חלל העבודה. שם מתקיימות הסדנאות ושם גם מתבצע ייצור רהיטים קאסטם מייד לפרויקטים שלנו.

"בכניסה לחלל פועל השואורום שלנו, המציג את קטלוג תוצרי הסדנאות עם מגוון פריטי הריהוט שאפשר ליצור אצלנו וסקיצות מתהליכי העבודה שלנו. השואורום שלנו חי ועשיר בחומר ומשתנה כל הזמן, כמעט על בסיס יומי, עם שלל עיצובים ורעיונות שאנחנו יוצרים או שמשתתפי הסדנאות יצרו. מהשואורום יוצאים לחצר הסודית שלנו, שממשיכה לאורך המבנה עם כניסה נוספת לאזור הסדנה. בחצר יש טריבונה ופינות ישיבה והרבה ירוק, סוג של אואזיס עירוני. את מדרגות הערָ הישנות של המבנה חתכנו לשניים, הצבנו בצמוד לקיר והפכנו לקיר צומח. קירות החצר כוסו בצירים של אמני הרחוב Holy-era, Bonder, Mikaela ו־Dioz, שאותם הזמנו כדי שיבטאו איך הם תופסים את מולט דרך הסגנון האישי שלהם. בקומה השנייה נמצא הסטודיו שלנו.

"בתכנון החלל היו כמה עקרונות שעליהם חשבנו במיוחד: הראשון הוא שקיפות: כמעט מכל נקודה בחלל אפשר לראות את שאר החלל, ועם זאת יש חלוקה בין אזורים שונים על ידי מחיצות עץ וזכוכית.

העיקרון השני הוא מודולריות: התפיסה העיקרית של מולט היא שלכל רהיט יכול להיות יותר משימוש אחד, ולכן תכננו את החלל ואת הפונקציות השונות שבתוכו בצורה מודולרית, כך שתתאפשר לנו גמישות מירבית ועדיין נוכל לשמור על אותה תחושה נעימה של חלל מאורגן ומזמין, בין אם זה לסדנה לזוג שחוגג יום נישואים או לאירוע של הרצאות שכולל 200 משתתפים.

העיקרון השלישי והאחרון הוא זה של ההזמנה (inviting): אנחנו מזמינים את כל מי שמגיע אלינו, לא משנה מי זה ומאיזו סיבה, לקחת רגע לעצור, להתבונן ולהצטרף אלינו. בעיצוב החלל הבאנו את הרעיון הזה לידי ביטוי דרך הרחקה של המחיצה שבכניסה לסטודיו מהרחוב כך שנוצר מעין פטיו בין המדרכה לבין דלת הכניסה. הפטיו גורם לאנשים שעוברים ברחוב לעצור רגע ולהסתכל פנימה, כי הם לא עוברים ליד 'סתם' עוד חלון ראווה, פתאום נוצר ספייס שמזמין אותם להיכנס, ודרך מחיצת העץ והזכוכית הם גם מגלים את העומק של המבנה".

חינוך, אחריות חברתית ומיחדוש

"החיבור בין עיצוב לקיימות הוא טבעי, ועם התפתחות המודעות הכללית לחשיבותן של קיימות ושל אחריות סביבתית וחברתית, כך גם עולה חשיבותם של מעצבים כמי שמעצבים את הדרך שבה החברה שלנו תתקיים בצורה מקיימת", מסביר סער. "אנחנו במולט עושים זאת בשתי דרכים: אחת ברורה ביותר היא שימוש במשטחי עץ שאנחנו מצילים מהזבל באקט של UPCYCLING, או שימוש חוזר, והדרך השנייה היא שיתוף הידע, הכלים ודרכי

רהיטים של מולט. נוסף על הסדנאות אפשר גם לקנות פריטים שעיצבו חברי הקבוצה

החשיבה שלנו כמעצבים עם משתתפי הסדנאות שלנו. אנחנו מנחים אותם לעצב וליצור את הרהיטים שלהם בעצמם, בצורה מקיימת".

מה התוכניות שלכם להמשך?

"שלושת התחומים שאנחנו מתמקדים בפיתוח שלהם בימים אלו הם חינוך, אחריות חברתית ומיחדוש (UPCYCLING, שילוב של המילים מיחזור וחידוש; מ"י) עירוני. כל זה קורה בפורמט של סדנאות ופרויקטים שבהם אנחנו מציעים בעיקר לחברות וארגונים אבל גם לאנשים פרטיים את ההזדמנות ליצור אימפקט חברתי וסביבתי בשילוב של כיף ועבודת ידיים. ביומיום אנחנו נמצאים בקשר עם עשרות עמותות וארגונים שפועלים למען אוכלוסיות קצה, מבקרים במעונות ובחללים המשמשים את אותן עמותות, שבדרך כלל סובלות מחוסר אמצעים, מבינים מהן מהם הצרכים שלהן בתחום הריהוט ואז מעצבים ומתכננים עבורן רהיטים כמו מחיצות מודולריות, ספריות, מטבחונים, ספסלים, שולחנות אוכל, אדניות ועוד. את הרהיטים שתכננו עבור אותן עמותות אנחנו מייצרים ביחד עם משתתפי הסדנאות, שמצידם עוברים חוויה כיפית של למידה, עשייה ונתינה לאחר".

על אילו פרויקטים אתם עובדים כרגע?

"אנחנו עובדים כרגע על פרויקט משותף יחד עם קבוצת בוגרי תוכנית 'תגלית אקסל', שרובם אנשי הייטק ויזמים. הפרויקט נועד לחדש ולשפר את הסטודיו של עמותת 'הופכות את היוצרות', שמסייעת לנשים לצאת ממעגל האזנות באמצעות תוכנית שיקום מקיפה הכוללת הכשרה מקצועית באופנה, שיווק דיגיטלי ומדיה חברתית. לאחר סיור במקום ומפגש עם מנהלת העמותה, מיפינו את החוסרים המגוונים שלהם בתחום הריהוט, החל משולחנות אוכל וספסלים למטבח, דרך רהיט לפינת הקפה, לוח השראה תלת מימדי שייתן לכל אישה את המקום להציג את ההשראה שלה בתהליך שהיא עוברת ועד לארונית תצוגה במבואת הסטודיו שבה יוצגו המוצרים שמיוצרים על ידי הנשים במקום. בסוף החודש יגיעו אלינו בוגרי 'תגלית אקסל' לכמעט ארבע שעות של עבודת ידיים, התנסות מעשית וכיפית שהתוצרים שלה יהיו חלק מהרשימה שפירטתי.

"סדנת המעורבות החברתית הכי גדולה שעשינו עד היום הייתה באפריל האחרון, ובה יצרנו יחד עם 300 עובדי גרינט ישראל את מתחם החצר בטרמינל העיצוב החדש בבת ים. מתחם החצר הוא משתלה המופעלת על ידי תושבי נפש. זה סוג של מפעל שיקומי. במהלך הסדנה יצרנו עבור המקום שולחנות עבודה, דלפקי מכירה, ספריות לאחסון, גדר היקפית למתחם וטריבונה של חמישה מפלסים שכל כולה ממשטחים ממוחזרים.

"אחת הסדנאות היותר מרגשות הייתה סדנת בת מצווה לילדה שהחליטה שכל בני משפחתה המורחבת יעשו סדנה משותפת שהתוצרים שלה ייתרמו. מבין האופציות שהצענו לה היא בחרה ליצור רהיטים עבור בית ילדים של עמותת אליפלט בשכונת שפירא, הקולט אליו כל יום עשרות ילדי פליטים שאין להם ללכת אחרי בית הספר.

"השנה השקנו גם חוגים ותוכניות לילדים, שבמסגרתם אנחנו מגיעים לגנים ולבתי הספר ומלמדים על עיצוב, קיימות ונגרות. אנחנו עובדים היום עם תשעה גנים בתל אביב ועם בית ספר תיכון בדרום יפו. בנוסף מתקיים אצלנו בסטודיו חוג שבועי. בכל המקומות האלה אנחנו שומרים על אותם תכנים וערכים, מפתחים את הדמיון ויוצרים אצל הילדים תחושת מסוגלות ויכולות בפתרון בעיות ומופתעים כל פעם מחדש מהתוצרים של הפעילויות עם הילדים.

"תחום נוסף שאנחנו מפתחים, כאמור, הוא תחום המיחדוש העירוני. כמעצבים שחיים בעיר ויוצרים מהזבל של העיר רהיטים שימושיים, אנחנו רוצים גם לתת חזרה לסביבה שבה אנחנו חיים והתחום הזה התחיל ממש מהנקודה הזו, מהשאלה איך אנחנו כמעצבים יכולים בפעולות פשוטות ומעוצבות לתת פתרון לבעיות שקיימות בעיר. כמובן שהפתרון יהיה בגוי ממשטחי עץ שמצאנו ברחוב. אנחנו רואים בזה סוג של גרפיטי תלת מימדי שנותן לנו את האפשרות להתבטא ברחוב כמעצבים, זה יכול להיות אלמנטים פשוטים ושימושיים כמו להצמיד קוביות עץ עם חור שמיועד להנחת כוס קפה לספסל מול בית קפה, או מיצבים כמו דגל ישראל מקוביות של משטחים שתלינו בצפון הטיילת של תל אביב.

"היום אנחנו מפתחים את התחום הזה לשיתוף פעולה עם קהילות מקומיות שיהיו חלק מהתהליך כולו, החל בזיהוי הבעיה, דרך עיצוב הפתרון וכלה ביצירתי ממשטחים ישנים. כאילו כל זה לא מספיק, באוגוסט האחרון נפתח 'מולט האוס מקסיקו סיטי', והכוונה היא להתפתח לערים נוספות בעולם". ■